

sommerhuse eller sædvanlig helårsbeboelse, ombygning af aflagte landbrugsbygninger til andet brug, stationære køretøjer m. v. kan kompromittere de almindelige bestræbelser for at bevare og spare på det åbne land. I disse forbindelse skal man hende opmærksomheden på, at udviklingen — især med hensyn til trafikmidler — har gjort, at begrebet „lokal helårsbeboelse“ og tilsvarende udtryk ikke længere er egnede som led i den almindelige bebyggelsesregulering.“

Da § 22 kun har haft en beskeden betydning for bebyggelsesreguleringen i det åbne land og dens ophævelse vil medføre administrative lettelser, har en del af naturfredningskommissionens medlemmer fundet det rigtigst, at den ophæves med det samme. Andre medlemmer har imidlertid fundet, at bestemmelsen bør bevares, indtil den forudsatte reform af den almindelige bebyggelsesregulering er en realitet.

Nærværende lovforslag indeholder ikke en til § 22 svarende bestemmelse, og dets gennemførelse vil derfor medføre en ophævelse af denne regel. Dette hænger sammen dels med, at man må være enig i, at § 22 ikke har haft den ved tagelsen i 1961 tilsigtede virkning, dels med det af boligministeren fremsatte forslag til lov om by- og landzoner.

Ved det sidstnævnte forslag vil regeringen bl. a. imødekomme de foran anførte synspunkter, som fremsattes af naturfredningskommissionen, og som indebærer, at de bebyggelsesregulerende myndigheder også skal tilgodese rent landskabelige og rekreative hensyn, og at disse myndigheder i forbindelse hermed ved fastlæggelse af planer og ved principielle enkeltafgørelser får tilsikret den fornødne ekspertise.

Medens man således opgiver fredningsmyndighedernes direkte ansvar og kontrol med bebyggelsen i det åbne land efter § 22, vil man i overensstemmelse med kommissionens enige indstilling stræbe efter på rent fredningsmæssigt grundlag varigt at sikre en række større og sammenhængende landskaber, hvor de naturfredningsmæssige værdier eller interesser har en særlig rig koncentration. Disse landskaber, der efter deres karakter vil komme til at svare til de engelske National Parks og de tyske Naturparker, foreslår kommissionen benævnt naturparker. Bl. a. i forbindelse med kommissionsarbejdet er der foretaget analyser af det danske landskab med henblik på en udpegning af de områder, hvor naturfredningsinteresserne i højere eller mindre grad spiller ind, og hvor de altså vil have en særlig vægt i afvejelsen mod andre samfundsinteresser. Dette arbejde videreføres, men har allerede skabt rammerne for arbejdet på naturparkerne. Disse vil om-

fatte centrale dele og randområder. Naturparkerne må skabes ved gennemførelse af fredninger mod sædvanlig erstatning til grundejerne enten ved umiddelbar rejsning af fredningssag, eller efter at der først har været gennemført fredningsplaner eller randplaner for de pågældende arealer, jfr. forslaget kap. IV om planlægning. Erstatningens størrelse vil i det omfang, erstatningen omfatter mistet byggechance, være afhængig af, i hvilket omfang man efter den øvrige bebyggelsesregulerende lovgivning udræder erstatninger herfor.

Det må påregnes, at en realisering af tankerne om disse omfattende landskabssikringer vil kræve en betydelig forøgelse af de midler, der er til rådighed til fredningserstatninger m. v. Det vil i denne forbindelse være væsentligt, at disse store fredningsager vil blive søgt gennemført under en løbende central kontrol med de samlede udgifter.

Der må påregnes en yderligere udbygning af det igangværende samarbejde med de lokale og regionale planlægningsmyndigheder.

Blandt de væsentlige nyskabelser i lovforslaget kan særligt henvises til § 46, hvorefter den eksisterende kontrol med, hvad der foregår af byggeri m. v. inden for en afstand af 100 m fra strandbredden, intensiveres, idet samtidig administrationen heraf overføres fra ministeriet for kulturelle anliggender, der hidtil har varetaget den, til de sædvanlige fredningsmyndigheder, endvidere til de i §§ 54, 55 og 56 indeholdte forslag om, at almenheden efter § 54 foruden som nu at måtte færdes også fremtidig må opholde sig på og bade fra alle strandbredder, efter § 55 at almenheden som nu til alle offentlige skove fremtidig har ret til færdsel til fods også i visse privatejede skove, samt efter § 56 at denne adgangsmulighed også opnås på visse udyrkede arealer m. v. I administrativ henseende gennemføres der visse forenklinger, herunder ved at man ophæver de i henhold til den gældende lovs § 7 nedsatte ankenævn, hvis funktioner fremtidig varetages af overfredningsnævnet. Processuelt er foreslået ændringer med henblik på at opnå en større overensstemmelse med ekspropriationsproceslovgivningen.

I øvrigt er ændringerne væsentligt redaktionelle eller ajourførende. Dette sidste ikke mindst gennem en tilrettelæggelse af samarbejdet mellem fredningsmyndigheder og andre myndigheder.

I de tilfælde, hvor betænkningens forslag er fra vejet, eller hvor der er valgt én af flere alternative løsninger, er dette anført i anmærkningerne til de enkelte paragraffer.

Gennemførelsen af nærværende lovforslag vil, som det fremgår navnlig af bemærkningerne til